

03 Marea luptă

Intro

- Avem o realitate sumbră a lumii: durere, suferință, necaz, moarte. De unde au venit toate acestea?
- În cadrul unei discuții controversate, când Isus a fost pus în fața unei dileme (o presupusă contradicție între ce spusese Dumnezeu lui Adam și Eva și ce a îngăduit Moise ulterior), El le-a îndreptat atenția ascultătorilor spre începuturi cu expresia „la început n-a fost așa” (Matei 19:8) **Să facem la fel. Să mergem deci la începuturi...**

La început, pe pământ...

- Biblia vorbește despre o Creație în care „toate erau foarte bune” (Geneza 1:31).
- Doar că, la un moment dat are loc căderea în păcat a omului (Geneza 3)
- Prin căderea în păcat a omului, pe Pământ intră moartea (Romani 5:12). Aceasta este explicația fundamentală a prezenței răului în lumea noastră.

- Cine a adus răul? Adam a fost ispitit de Eva, Eva a fost ispitită de șarpe. Așadar, agentul răului este șarpele. Vom pricepe însă că nu șarpele a vorbit de la sine (el fiind o parte de asemenea, bună, a creației lui Dumnezeu), ci a fost doar un medium prin care a vorbit altcineva, cineva care i-a înșelat și mințit pe oameni.
- Cine este „șarpele”? În Apocalipsa 12:9 găsim răspunsul. Citiți și descoperiți pe „Balaurul” (dragon, drakon, drac). El este „Șarpele cel vechi” – are o adevărată istorie, pentru că e de la începuturi. Este cunoscut sub alte două nume „Diavolul” și „Satana”.
- La începutul acestui capitol 12 din Apocalipsa găsim mai multe despre activitatea lui, spre exemplu că activa în ceruri, unde balaurul trăgea după el a treia parte din stele cerului (Apocalipsa 12:3-4).
- Răul a venit deci dintr-o altă lume și a intrat în lumea noastră prin ispitirea din Eden. **Să mergem deci mai în spate un pic, înainte de facerea pământului...**

Un pas mai în urmă, în cer

- Conform Ioan 1:3 sau Coloseni 1:16-17, tot ce a fost făcut în cer și pe pământ a fost făcut prin Isus Hristos. „În cer, pe pământ, văzute și nevăzute”, spune apostolul. Înțelegem că totul a fost făcut bine, frumos, perfect în întregul univers.
- Și atunci, unde a apărut răul, în ce „lume”?
- În cartea Iov descoperim o scenă interesantă, în care se adună fiii lui Dumnezeu, inclusiv Satana (Iov 1 și 2). Vom reveni la scena aceasta, a luptei și a discuțiilor din ceruri. Acum ne interesează cine sunt acești „fii ai lui Dumnezeu?”
- Să nu ne credem buricul pământului. Nu noi am fost primii creați ai universului, nu la planeta noastră se reduce totul.
- Concret, au fost și alte lumi create înainte de noi. Spre exemplu, la momentul alungării lui Adam și a Evei din Grădina Edenului, Dumnezeu a pus un „niște heruvimi” care să păzească

accesul la pomul vieții (Geneza 3:24). Existau deci și alte ființe (alte ordine de ființe, „heruvimi”) înainte de a fi făcut omul. Faptul acesta e confirmat de un al doilea cadru. La momentul genezei noastre erau deja spectatori, stelele dimineții și fiii lui Dumnezeu din alte lumi care se bucurau de noua creație divină, după cum citim în Iov 38:6-7. Existau deci alte lumi înainte de lumea noastră. [Cum arăta lumea lor?](#)

Lumea în care trăiau ei

- În două texte biblice fundamentale aflăm despre Lucifer (Luceafărul). Deși într-o cântare a lui Ezechiel este descris împăratul Tirului, în spatele lui și în caracteristicile sale se regăsesc elemente ce țin de identitatea unui înger foarte puternic. Citiți despre Lucifer, heruvimul ocrotitor pe când era într-o stare de desăvârșire în Ezechiel 28:12-14.

Căderea lui Lucifer din cer

- Pe de altă parte, în Isaia 14:12-14, de data asta în simbolul împăratului Babilonului, regăsim căderea lui Lucifer. Citiți și vedeți care au fost motivele: egoism, dorința de a fi mai presus decât oricine, dorința de a fi ca Dumnezeu (este exact ispita cu care a venit și la Eva).
- O descriere reală este dată de Isus Hristos care, în Ioan 8:44 a făcut cel mai exact profil al lui Lucifer: tatăl minciunii, de la început ucigaș, el minte sau caută răul pentru că așa este în natura lui.
- Dar pe Lucifer cine l-a ispitit? Dacă la noi în casă găsim niște droguri, vom întreba imediat cine le-a adus? Cum au ajuns acolo? Cine a permis așa ceva? Dacă la un interogatoriu la poliție am spune „Au apărut pur și simplu” sau „Au fost acolo dintotdeauna”, nu ne-ar crede nimeni. Adam a fost ispitit de Eva, Eva de șarpe, șarpele a fost folosit de Lucifer. Dar pe Lucifer nu l-a ispitit nimeni. El a dorit să facă *altfel* decât a vrut Dumnezeu. Iar drumul său a dus, în final, la minciună, înșelăciune, crimă.
- De ce nu l-a distrus Dumnezeu imediat? Pentru că, dacă ar fi făcut-o, ceilalți îngeri, celelalte lumi, i-ar fi slujit de frică. Dacă un părinte își omoară copilul pentru că a greșit, ce fel de viață vor duce ceilalți copii? Dumnezeu ne-a făcut liberi – cu toate riscurile de aici – inclusiv acela de a face altfel decât vrea Dumnezeu. Aceasta este libertate!
- Nu știm cum s-a desfășurat războiul, dar știm că „în cer s-a făcut un război” (Apocalipsa 12:7-9). Așadar, tot ceea ce este rău în lumea noastră vine de acolo. A fost un război ideologic, cu argumente de-o parte și de alta. Iar Lucifer a reușit să atragă după el o treime dintre îngeri. Neizbutind că câștige biruința, au fost alungați din cer. Iar prin reușita din Eden, au intrat pe planeta noastră.

Căderea pe pământ

- Iată de ce la întâlnirea din ceruri din Iov 1 și 2, între fiii lui Dumnezeu vine și Satana ca reprezentant al pământului.
- La una dintre ispitirile lui Isus (Luca 4:6), Satana spune clar că el are stăpânire asupra acestei lumi. Interesant este că Isus nu-l contrazice.
- Ba mai mult, Isus confirmă ascultătorilor lui că Satana este stăpânitorul lumii acesteia (Ioan 12:31)

- Așadar, cine conduce lumea de azi? Există niște duhuri care conduc lumea din jurul nostru, fapt regăsit în Efeseni 6:2.

Lupta lui Isus

- Marea luptă s-a văzut în toate confruntările pe care le-a avut Isus. Vezi ispitirile (Matei 4, Luca 4)
- El a venit să instaureze o nouă împărăție, a lui Dumnezeu. Caz concret în Marcu 1:24, unde demonul îi spune lui Isus: „Ai venit să ne pierzi?”
- Finalul este însă știut: Isus vede căderea Satanei din cer ca un fulger (Luca 10:18)

Lupta bisericii

- Cu cine avem de luptat noi, ca indivizi și ca biserică? (Efeseni 6:11-12)
- Aceași luptă se regăsește în Daniel 10, unde avem îngeri aflați în spatele împăraților Greciei și Persiei. De asemenea în Zaharia 3, unde marele-preot stă înaintea lui Dumnezeu în haine murdare, iar Satana este alături de el, acuzându-l vârtos. Scena din Iov 1 și 2 este la fel de sugestivă.
- Balaurul se luptă cu biserica (Apocalipsa 12:17). Există o mare luptă chiar în interiorul bisericii (1 Timotei 4:1), unde vor apărea antihriști (1 Ioan sau 2 Tesaloniceni)

Lupta din mine

- Există o mare luptă care se duce chiar în noi. Dumnezeu a spus că va pune o vrăjmășie între șarpe și sămânța femeii (Geneza 3:15). Până azi ne luptăm cu răul, până azi dorim ca totul să fie cu happy-end.
- Marea luptă se duce și în sufletul omului, ori de câte ori suntem ispitiți, asaltați de păcat. Citiți lupta lui Pavel în Romani 7:22-23.

Deznodământul

- Orice bătălie se încheie cândva.
- La nivel personal victoria e dată de Isus Hristos (Romani 7:25)
- La nivel de biserică e dat de sângele lui Isus și de mărturisirea noastră (Apocalipsa 12:11)
- La nivel cosmic Satana va fi înfrânt și aruncat în iad (Apocalipsa 20:2-10, din nou Șarpele cel vechi...). Atenție, iadul nu este un loc unde Satana să fie stăpânitor, unde tot ai lui demoni să-i chinuie pe oameni, la cazane cu smoală. Aceasta este imagine medievală, cu draci împelițați. Biblia spune mult mai clar: Satana însuși va fi aruncat în iad și va arde până la dispariție. De fapt, iadul pentru el a fost făcut pentru Satana și pentru îngerii lui (Matei 25:41).
- Așa va dispărea tot răul, iar Dumnezeu va face toate lucrurile noi. Citiți despre ele în Apocalipsa, ultimele 3 capitole (20-22). Este o refacere a lumii noastre, o curățire completă a întregului univers.